

## Deň vďakyvdania na obchodke v Senici

Štvrtý štvrtok v novembri si snáď všetky rodiny v USA sadnú ku stolu, ktorému dominuje plnený moriak, ktorý je po dlhé desaťročia pre tento sviatok tradičným jedlom. Stretávajú sa celé rodiny, aby spolu poďakovali za všetko dobré, čo ich postretlo po uplynulý rok. Deň vďakyvdania je jedným z najväčších amerických sviatkov, korene ktorého smerujú do 17. storočia. Podľa písomných prameňov ho slávil európski prisťahovalci do Ameriky v roku 1621 a to ako poďakovanie za úrodu a prežitie prvej zimy v Novom svete.

Na začiatku tradície bolo 102 pútnikov – separatistických puritánov, ktorí sa iba rok predtým doplavili z Anglicka na lodi Mayflower do Severnej Ameriky. Na druhej strane Atlantiku hľadali slobodu pre svoje protestantské, puritánske poňatie náboženstva. Pútnici pod vedením Williama Bradforda, síce dokázali veľmi rýchlo vybudovať novú osadu Plymouth v kolónii Massachusetts, ale krutá a dlhá zima spôsobila, že polovica osadníkov sa nedožila jari. Ostatných zachránili Indiáni z neďalekej dediny, ktorí priniesli jedlo a kožušiny. Indián Squanto z kmeňa Wampanoag, ktorý hovoril po anglicky, im daroval semená kukurice a poradil, ako ich zasiať. S pomocou Indiánov, s ktorými uzavreli mierovú zmluvu sa puritáni naučili žiť v novom prostredí. Na oslavy, ktoré s modlitbami trvali až tri dni boli pozvaní aj Indiáni. Napriek tomu historickému pozadiu je to v súčasnosti sviatok všetkých Američanov bez ohľadu na vierovyznanie.

23. novembra 2017 táto krásna tradícia ožila na našej škole v I.A triede. Študenti bilingválneho štúdia v anglickom jazyku sa pod vedením svojej triednej učiteľky preniesli do 17. storočia a v historických kostýmoch, ktoré si svojpomocne vyrobili, prežívali príbeh prvého vďakyvdania. Puritáni spolu s Indiánmi niekoľko krát zahrli svojim spolužiakom dramatizované pásmo, ktorým ich oboznámili s touto časťou americkej histórie a kultúry. Odmenou za ich úsilie bola skutočná hostina s plneným moriakom a inými dobrotami, ktoré si spoločne s učiteľkami a americkou lektorkou vychutnali. Zostáva dúfať, že táto tradícia sa na našej škole natrvalo usadí.

Mgr. Slavomíra Masrnová